

ת"פ (חיפה) 960-05-24 - מדינת ישראל נ' טאלב חריבאת

ת"פ (חיפה) 960-05-24 - מדינת ישראל נ' טאלב חריבאת שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 960-05-24

מדינת ישראל

נגד

טאלב חריבאת (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[10.06.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בכתב אישום המתוקן (במ/1) בביצוע עבירה של כניסה לישראל בניגוד לחוק בהתאם לסעיף 12(1) + 12(4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל"), התחזות לאדם אחר במטרה להונות בניגוד לסעיף 441 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), החזקת סכין בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא מסוג זה) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, שימוש במסמך מזויף בניגוד לסעיף 420 + 418 רישא לחוק העונשין, נהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תשל"ל-1970, ונהיגה פוחזת של רכב בניגוד לסעיף 338(א) לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

הנאשם הינו תושב יהודה ושומרון ולא אזרח ישראלי, על כן כניסתו לישראל ושהייתו בה טעונים אישור כדן. בתאריך 20.4.24 סמוך לשעה 5:40 ברח' הגפן, בחיפה, נראה הנאשם כשהוא נוהג על האופנוע ומסיע מאחור נוסע, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר").

משהבחין הנאשם בניידת המשטרה, האיץ נסיעתו כאשר השוטרת בניידת המשטרה בנסיעה אחריו ובצומת הרחובות שבתאי לוי - ציונות, בחיפה, לכיוון רח' הגפן, הנאשם עבר ברמזור אדום.

בהמשך הבחינו השוטרים ברח' הגפן כי הנאשם והאחר החליקו מאופנוע וכשהתקרבו השוטרות החל הנאשם לרוץ בבריחה לכיוון רח' הציונות, בחיפה.

אחת השוטרות החלה לרוץ אחרי הנאשם כאשר היא צועקת לעברו "לעצור" ואילו הנאשם המשיך בבריחתו עד השוטרת צעקה לעברו "עצור או שאני יורה", אז הנאשם פסק מבריחתו. השוטרת ביקשה מהנאשם למסור לה תעודת זהות לשם הזדהות ואילו הנאשם מסר כי אינו זוכר את מספר תעודת הזהות שלו, אך הוא מחזיק תמונה בטלפון הנייד שלו והזדהה בשם של מוחמד אל אטרש ואף הציג לשוטרת את התמונה של רישיון הנהיגה של אל אטרש בטלפון הנייד שלו (להלן: "המסמך המזויף").

השוטרת שאלה את הנאשם לשמות הוריו, אחיו ולתאריך לידתו ואודות מקום מגוריו והנאשם השיב את הפרטים על פי זהותו של אל אטרש ומסר שהוא מאזור באר שבע.

בתאריך 21.4.24 סמוך לשעה 21:40, בדרך יפו 81 בחיפה, אותר הנאשם על ידי משטרת ישראל כשהוא מחזיק בכיס מכנסיו השמאלי מברג בעל ידית צהובה (להלן "המברג").

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם, הכולל הרשעה אחת בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, התחזות לאדם אחר, שימוש במסמך מזויף והפרעה לשוטר וגיליון הרשעות תעבורתיות של הנאשם הכולל שתי הרשעות ובין היתר נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) (טע/1). כמו כן הגישה המאשימה תמונה של המברג אותו החזיק הנאשם (טע/2).

טענות הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה, טען כי הנאשם במעשיו פגע בערכים המוגנים שעניינם שלום הציבור ובטחונו.

ב"כ המאשימה ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. ב"כ המאשימה הפנה לשלושה פסקי דין מהם ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (טע/3). באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בשים לב לעברו של הנאשם, ביקש ב"כ המאשימה להשית עליו עונש מאסר ברף הבינוני של המתחם לצד מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס, התחייבות, פסילה בפועל ועל תנאי מלהוציא רישיון נהיגה.

ב"כ הנאשם הדגיש כי כתב האישום תוקן באופן מהותי וכי עבירה של נהיגה פוחזת ברכב התבטאה בעיקר בחציית צומת ברמזור אדום וכי מדובר במרדף קצר כך שהנאשם לא סיכן משתמשי הדרך.

באשר להחזקת מברג ברשותו של הנאשם, נטען כי הנאשם לא נכנס מראש עם המברג משטחי הרשות כך שלא מדובר ברף גבוהה של העבירה.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר ועד למאסר שאינו עולה על 6 חודשים. יחד עם זאת, הנאשם הפנה לפסיקה שבחלקה היו נסיבות פחות חמורות מענייניו.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, נטען כי יש לקבוע את עונשו ברף התחתון של המתחם שלא עולה על שלושה חודשי מאסר בפועל, בשים לב לעובדה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך משאבים וכי עברו הפלילי אינו מכביד, שכן לחובתו הרשעה אחת מלפני שלוש שנים.

דברי הנאשם:

הנאשם התנצל על התנהלותו וביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה:

הנאשם ביצע את מרבית את העבירות בהן הורשע כרצף אירועים אחד כאשר העבירה של החזקת מברג בוצעה יום למחרת האירוע המרכזי, על כן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)) יש לראות את כלל העבירות כאירוע פלילי אחד, הכולל ביצוע מספר עבירות פליליות, בנינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם רבים ומגוונים.

מביצוע עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, נפגעה זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ולהתנות את שהייתם בתנאים. זאת ועוד, מביצוע העבירה גם נפגעה תחושת בטחון הציבור, כאשר הדברים נכונים, ביתר שאת, בתקופת המלחמה בה אנו מצויים היום. כמו כן, מביצוע עבירה של שימוש במסמך מזויף והתחזות לאדם אחר נפגעו ערכים של הגנה על תקינות המסמכים הרשמיים ושמירה על הסדר הציבורי ובנסיבות תיק זה גם שמירה על עבודה התקינה של העוסקים באכיפת החוק.

כתוצאה מביצוע עבירה של החזקת סכין, נפגעו ערכים של שמירה על שלמות גופם של אזרחים מפני פגיעה בגופם באמצעות כלי שסוגל לדקור.

זאת ועוד, מביצוע העבירה של נהיגה פוחזת ברכב ועבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה נפגעו ערכים של בטחון משתמשי הדרך.

נסיבות ביצוע העבירות:

העבירות שבוצעו על ידי הנאשם הן עבירות מתוכננות. הנאשם נכנס לתחומי מדינת ישראל ללא אישור כניסה או שהייה כדן, כשהוא מצויד מראש בצילום מסמך מזויף במכשיר הסלולארי, כדי לאפשר התחזות בפני גורמי האכיפה כאזרח ישראלי. גם לעבירה של החזקת סכין, קדם תכנון, כאשר הנאשם יצא עם מברג שסוגל לדקור למרחב הציבורי. באשר לעבירות של נהיגה פוחזת, הנאשם עלה על קטנוע מבלי שהוציא רישיון נהיגה מעולם, נהג בקטנוע, וכאשר ראה ניידת החל במנוסה תוך סיכון עוברי אורח כשהוא עובר ברמזור אדום בצומת רחובות בעיר חיפה. המרדף אחרי האופנוע הופסק, רק כי הנאשם החליק עם האופנוע בכביש, אך הוא המשיך במנוסה גם רגלית ועצר רק לאחר שהשוטרת, שדלקה אחריו, הזהירה אותו - "עצור או שאני יורה".

יש להדגיש כי הנאשם הצליח לרמות את השוטרת לאחר שהתחזה לאזרח ישראלי תוך שהוא עושה שימוש במסמך מזויף, ושוחרר.

כתוצאה מהאירוע אומנם לא נגרם נזק בפועל, אך פוטנציאל הנזק הוא גדול הן למשתמשי הדרך, כאשר אדם שאינו מורשה לנהיגה נוהג באופנוע נמלט מהמשטרה בנהיגה פוחזת, והן מהיות הנאשם מחזיק מברג גדול בכיס מכנסיו כשהוא שוהה בשטחי המדינה ללא אישור כדן.

כך גם לא ניתן להתעלם מהתקופה בה אנו מצויים בימים אלה, בעיצומה של מלחמה שותתת דם, כאשר כניסה של שוהים בלתי חוקיים לישראל, מעמידה את הציבור בסיכון, והדברים נכונים ביתר שאת, כאשר מדובר בשוהה בלתי חוקי אשר מסווה את היותו שוהה בלתי חוקי ואף מחזיק כלי נשק קר על גופו.

מכאן אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

לאחר פרוץ המלחמה בתאריך 7.10.23 השתנתה מדיניות הענישה בגין עבירות של שהייה בלתי חוקית בארץ. עיון בפסיקת בתי המשפט שניתנה לאחר פרוץ המלחמה עולה כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל נע בין חודשיים ל-7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. מתחם זה אף אושר על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 7908/23 נג'אר ואח' נ' מדינת ישראל (27.11.23)

מתחם זה רלוונטי רק בנוגע למי שהורשע בביצוע עבירה של שהייה בלתי חוקית מבלי שנלוו לה עבירות נוספות, שאין זה מקרה שבפני.

הצדדים הפנו אותי למספר פסקי דין מהן ביקשו ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגת:

· בעפ"ת 32574-03-24 וויסאם ג'מיל נ' מדינת ישראל (23.5.24), אליו הפנה ב"כ המאשימה, המערער הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון אשר פקע מעל שנתיים, נהיגה בזמן פסילה, ונהיגה ברכב ללא ביטוח. המערער נהג ברכב מסוג טרקטור באתר בניה סמוך לכביש כשאותה עת אין לו תעודת ביטוח חובה, רישיונו פקע והוא היה פסול מנהיגה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 36 חודשי מאסר בפועל ופסילה הנעה ממספר חודשים עד 10 שנים, תלוי בהרשעות הקודמות ובנסיבותיו האישיות של המערער וזאת בצירוף עונשים צופי פני עתיד, פסילה על תנאי וקנס. על המערער נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בעפ"ג 42516-04-23 אבו שמט נ' מדינת ישראל (13.7.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של כניסה לישראל ושהייה בה שלא כחוק, שימוש ברכב ללא רשות, נהיגה ברכב ללא ביטוח, ונהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא. הנאשם, שהינו תושב יהודה ושומרון, עבד ולן במסעדת בטמרה, שעה שאין ברשותו היתר כניסה לישראל כדין למשך חודש ימים. בעקבות סכסוך כספי בין הנאשם לבעל המסעדה בגין אי תשלום שכר עבודה, יצא הנאשם מן המסעדה ונטל רכב השייך לאחר באופן שפתח את דלת תא הנהג והניע את הרכב באמצעות המפתחות שהושארו במתג ההנעה ברכב, והחל בנסיעה. לאחר שדווח על גניבת הרכב למוקד המשטרה, אותר ונעצר הנאשם על ידי שוטרים בעודו נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודש ל-12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 3 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בת"פ 46463-05-23 מדינת ישראל נ' חרפוש (18.2.24), אליו הפנה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא, היזק לרכוש במזיד בצוותא, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגה ללא רישיון רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחזת של רכב. על פי הכרעת הדין שהה הנאשם תושב האזור, במדינת ישראל, על אף שלא החזיק היתר כניסה, שהייה או עבודה כדין. בהמשך, נכנס הנאשם יחד עם אחר לחניה שברחוב בו חנה נגרר ועליו מחובר טרקטורון, חתך את המנעולים, ניתק את הנגרר מהמקום, חיבר אותו לרכב מסוג סיטרואן שהורד מהכביש ורישיונו פג ועליו מחוברות לוחיות זיהוי השייכות לרכב מסוג פג'ו, ועזב את המקום. באותו מועד נהג הנאשם ברכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח כדין. משהבחינו שוטרים ברכב, הורו לנאשם לעצור וניסו לחסום אותו באמצעות ניידת משטרה. הנאשם אשר נהג ברכב, פתח במנוסה, עבר ברמזור אדום, ניסה לנגח את הניידת, נהג נגד כיוון התנועה ונכנס למושב, שם נטש את הרכב ונמלט. בנסיבות אלו, נעצר הנאשם לאחר מרדף רגלי, התנגד למעצר חוקי וסירב לאיזוק. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-34 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 32 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, ובכלל זה מאסרים מותנים הופעלו כך שסה"כ הוטל על הנאשם לרצות 40 חודשי מאסר בפועל. הוגש ערעור אך טרם ניתנה בו הכרעה (עפ"ג 3730-04-24).

· בעפ"ג 7933-04-24 גמליאלי נ' מדינת ישראל (22.5.24), אליו הפנה ב"כ המאשימה, הורשע הנאשם, לאחר הודאתו בעבירות של נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון רכב (פקע מעל שנה), נהיגה תחת השפעת סמים, ו-נהיגה ללא ביטוח. הנאשם נהג בהיותו נתון תחת השפעת סמים או משקאות משכרים, לא נשמע להוראות השוטרים לעצור, חצה אורות אדומים, סירב לתת דגימת דם לפי דרישת השוטר, גרם להתנגשות כלי הרכב, ונהג באופנוע כשרישיון הרכב פקע למעלה משנה קודם לכן, ללא פוליסת ביטוח בתוקף, כשלוחית הזיהוי באופנוע הייתה מקופלת ולא ניתן היה לראות את מספרה. נקבע כי מתחם העונש ההולם לאירוע כולו נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

באשר למדיניות הענישה בעבירה של החזקת סכין אפנה לפסיקה, כדלהלן:

· ברע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.01.15) הנאשם הורשע בגין שני אישומים, אחד בגין החזקת סכין, אותה החזיק עת שהובא לבית חולים לאחר שנדקר ונזקק לטיפול רפואי, ואישום שני בגין החזקת סמים מסוכנים מסוג חשיש בכמות שלא לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של החזקת סכין נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בגין שתי העבירות נגזר על המבקש במקרה זה עונש של 12 חודשי מאסר בפועל והופעל במצטבר עונש מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

· בעפ"ג (מח' - ירושלים) 27836-08-14 חזן נ' מדינת ישראל (12.4.15) הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של החזקת סכין והפרעה לשוטר. הנאשם נסע במכוניתו והחזיק בה סכין. כאשר עוכב לבדיקה על ידי שוטרים השליך הסכין ארצה ובעט בו מתחת למכונית, על מנת למנוע מהשוטרים למצוא את הסכין. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ובין 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו שלושה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה שם צוין כי "עונש מאסר של שלושה חודשים בפועל בגין עבירות של החזקת סכין והפרעה לשוטר הינו עונש מתון, ובכל מקרה נמצא בתוך מתחם העונש ההולם, ואין כל סיבה כי בית-משפט זה, כערכאת ערעור, יתערב בגזר-הדין". עוד צוין כי מאחר וזהו מאסרו הראשון של הנאשם ניתן היה לשקול לבצעו בעבודות שירות אך מאחר והנאשם לא התייצב אצל הממונה אין לשקול חלופה שכזו.

· בת"פ 4817-01-21 מדינת ישראל נ' שאויש (16.2.22) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סכין בכך שהחזיק סכין בעת שישב במושב האחורי של רכב. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות וב"כ הנאשם ביקש להסתפק במאסר מותנה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר. על הנאשם הושת עונש של מאסר מותנה של חודשיים, קנס והתחייבות.

· בת"פ 62828-05-19 מדינת ישראל נ' ברשנסקי (7.6.22) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של החזקת סכין לאחר שהחזיק סכין באורך של כ-29 ס"מ ובעלת להב של כ-16 ס"מ כשהיא מוחבאת בשרוול צד ימין במעילו. בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי וקנס, והשית על הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, ובשים לב לעובדה כי האירוע הפלילי כלל ביצוע מספר עבירות שונות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל-20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינו של הנאשם לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל לחומרא או לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם בכתב אישום מתוקן, במסגרת הליך מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. בהודאתו חסך הנאשם מזמנו השיפוטי של בית המשפט ואת הצורך להעיד עדים.

לחומרא שקלתי את העובדה כי לחובת הנאשם הרשעה אחת קודמת משנת 2021 בגין עבירות דומות, בין היתר בגין כניסה לישראל בניגוד לחוק, התחזות ושימוש במסמך מזויף. בנוסף מעיון ברישום תעבורתי עולה כי לחובתו של הנאשם הרשעה בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה, ונראה כי ענישה שהוטלה על הנאשם לא הרתיעה אותו מלשוב ולעבור עבירות זהות.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 10 חודשים, מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 21.4.24.

2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, למעט עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או עבירה לפי לפקודת ביטוח רכב מנועי, ויורשע בגינה.

3. מאסר על תנאי בן 45 יום למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה על חוק הכניסה לישראל, ויורשע בגינה.

4. התחייבות כספית על סך 3,000 להימנע מביצוע אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה וזאת למשך 3 שנים מיום שחרורו.

ביהמ"ש הסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות והזהירו כי אם יפר אותה יחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשם:

אני הבנתי את ההסבר של ביהמ"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של 3,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעתי בתיק זה למשך שלוש שנים מיום השחרור.

עם סיום ריצוי העונש ישוחרר הנאשם במחסום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ד, 10 יוני 2024, במעמד הצדדים.